

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010407
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3515010407.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Š. R., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom T. Č.. XXX, okres H. L., t. č. Ú. T. U. D., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júna 2019 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Š. R., nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom T. č. XXX, okres H. L., t. č. Ú. T. U. D.,

je vinný, že

ako otec mal. G. T., rod. R., nar. XX.XX.XXXX si v G. M. a inde, kde sa zdržiaval riadne neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť, s výnimkou období 22 mesiacov: - od 12.08.2015 do 04.08.2016, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť, - od 05.06.2018 do 05.12.2018, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť, - od 28.02.2019 doposiaľ, kedy je vo výkone trestu odňatia slobody, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5P/226/2012-98 zo dňa 28.01.2013, ktorým mu bola uložená vyživovacia povinnosť sumou 100 eur mesačne, túto riadne neplnil v období od 01.05.2014 doposiaľ, s výnimkou platby vo výške 70 eur uhradenej dňa 11.07.2014, platby vo výške 100 eur uhradenej dňa 22.09.2016, platby vo výške 70 eur uhradenej dňa 23.11.2016, platby vo výške 90 eur uhradenej dňa 09.12.2016, pričom obžalovaný Š. R. nebol v predmetnom období evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, pracoval ako murár na rôznych miestach na stavbách, nepoberá pomoc v hmotnej núdzi, štátne sociálne dávky ani dávky sociálneho poistenia, ani o ne nepožiadaval, čím mu vznikol do dňa vyhlásenia rozsudku dlh na bežnom výživnom najmenej vo výške 3.670 eur, k rukám matky G. T.,
teda
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 02.12.2015 obžalobu na obvineného Š. R., nar. XX.XX.XXXX sp. zn. Pv 657/14/3304/3304-30 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 2T/139/2015-266 zo dňa 23.08.2017 bol obžalovaný Š.F. R., nar. XX.XX.XXXX v Š., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, uznaný vinným. Obžalovaný proti predmetnému rozsudku podal odvolanie. Krajský súd v Trenčíne o odvolaní rozhodol uznesením č. k. 23To/98/2018-338 zo dňa 22.08.2018, právoplatným dňa 22.08.2018, pričom napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu uložil, aby vo veci v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, nakoľko vo veci rozhodol nezákonný sudca.

Samosudca okresného súdu zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom modifikoval skutkovú vetu oproti podanej obžalobe tak, aby zodpovedal stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 27.11.2018, 07.02.2019, 30.04.2019 a 13.06.2019. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.06.2019 po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu

odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,

odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Následne bolo vykonané dokazovanie ohľadom druhu a výmery trestu a náhrady škody. Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy - výpis z registra trestov, lustrácia z registra priestupkov, správa z Ú. T. U. D., správa z Ú. Ž., správa exekútora C.. B. R., ako aj iné dôkazy uvedené v jednotlivých zápisniciach z hlavných pojednávanií.

Z odpisu registra trestov zo dňa 12.06.2019 bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ odsúdený päťkrát, pričom jedno odsúdenie má zahladené. Priestupkovo bol riešený trikrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/226/2012-98 zo dňa 28.01.2013, právoplatným a vykonateľným dňa 07.02.2013 bola maloletá G. R., nar. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti a výchovy matky - poškodenej, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012, ktoré je povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky - poškodenej. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/64/2013-20 zo dňa 11.07.2013, právoplatný dňa 09.08.2013 bol poškodenej udelený súhlas na podanie žiadosti o zmenu priezviska mal. G. R., nar. XX.XX.XXXX na priezvisko T.. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/88/2013-196 zo dňa 12.10.2015, právoplatný dňa 26.11.2015 bol návrh obžalovaného na zníženie

výživného na mal. G. T., nar. XX.XX.XXXX zamietnutý, návrh matky na zákaz styku otca s maloletou bol zamietnutý.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/55/2014-80 zo dňa 07.04.2014, právoplatný dňa 23.04.2014, vyplýva, že obžalovaný bol predmetným rozhodnutím súdu odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace so skúšobnou dobou na osemnásť mesiacov, bola mu uložená povinnosť uhradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám poškodenej G. T. a preukázateľne sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Z výpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa osvedčil a teda hľadá sa na neho akoby za tento skutok nebol odsúdený.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T/17/2014-76 zo dňa 17.07.2014, právoplatný dňa 26.10.2015, vyplýva, že obžalovaný bol predmetným rozhodnutím súdu odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z poštových poukazov vyplýva, že obžalovaný uhradil na účet poškodenej dňa 11.07.2014 sumu 70 eur, dňa 22.09.2016 sumu 100 eur, dňa 23.11.2016 sumu 70 eur a dňa 09.12.2016 sumu 20 eur, teda spolu uhradil 260 eur poškodenej titulom výživného.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš vyplýva, že obžalovaný v sledovanom období, nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky a príspevky pomoci v hmotnej núdzi (tieto poberal od 01.05.2013 do 31.08.2013, kedy sa zamestnal, teda mimo sledovaného obdobia).

Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom č. NM1/OPHN/SOC/2014/21321-0002 zo dňa 29.01.2014 bolo poškodenej priznané náhradné výživné vo výške 100 eur mesačne pre mal. G. T., nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 01.10.2013. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom č. NM1/OPHN/SOC/2014/21321-0010 zo dňa 04.08.2014 bolo poškodenej priznané náhradné výživné vo výške 30 eur mesačne pre mal. G. T., nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 01.07.2014. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom č. NM1/OPHN/SOC/2014/21321-0012 zo dňa 10.09.2014 bolo poškodenej priznané náhradné výživné vo výške 100 eur mesačne pre mal. G. T., nar. 19.04.2012, s účinnosťou od 01.08.2014.

Poškodená si dňa 13.03.2013 podala návrh na vykonanie exekúcie titulom výživného na Exekútorský úrad C.. B. R., kde oprávnenou je mal. G. T., nar. 19.04.2012 a povinný je obžalovaný. Konanie je u exekútora vedené pod EX 764/2013 a podľa správy exekútora zo dňa 22.02.2019 bola v období od 13.04.2016 do 15.08.2016 uhradená suma 40,06 eur zaúčtovaná na hotové výdavky v exekučnom konaní a od dátumu 15.08.2016 do dnes nebola od povinného vymožená žiadna suma.

Obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody v období, kedy nahlásil vyživovaciu povinnosť od augusta 2015 do júla 2016 v dĺžke 12 mesiacov, od júna 2018 do novembra 2018 v dĺžke 6 mesiacov, od marca 2019 do júna 2019 v dĺžke 4 mesiace, teda mal nahlásenú vyživovaciu povinnosť v celkovej dĺžke 22 mesiacov, pričom počas tohto obdobia bol obvinený čiastočne aj pracovne zaradený a boli mu aj vykonávané zrážky zo mzdy v prospech poškodenej. Po odpočítaní tohto výživného v celkovej výške 2.200,- Eur by pohľadávka poškodenej od mája 2014 doposiaľ predstavovala sumu 4.000,- Eur. Medzi obžalovaným a poškodenu nie je sporné, že z tejto sumy obžalovaný uhradil len 330,- Eur.

Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo v celom rozsahu ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 13.06.2019, uhradené. Súd uvedenú skutočnosť zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona. Je povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky - poškodenej G. T., ktorá pozná jej potreby, keďže je s maloletou v každodennom kontakte.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak súdneho rozhodnutia, prispievať na výživu poškodenej, napriek tomu výživné neplatil a spoliehal sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví jednoduchým poukázaním na nedostatok finančných prostriedkov, alebo tvrdením, že poškodená poberá dostatočne vysoké rodičovské prídavky na deti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme minimálne nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zák.,

nakoľko z konania obžalovaného, ktorý napriek tomu, že o svojej povinnosti vyživovať svoju maloletú dcéru vedel, svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil žiadnemu úradu, výživné neplatil, do dnešného dňa zaplatil len časť dlžného výživného v sume 330 eur, teda pre celkovú zmenu tohto stavu nevykonal prakticky nič, a preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojou nedostatočnou aktivitou porušil spoločenský záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku páchatel'a, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a na možnosť jeho nápravy, dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu nebude postačujúce obžalovanému uložiť výchovný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu, ale účel trestu bude naplnený uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, a to podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko stíhaný úmyselný trestný čin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/55/2014-80 zo dňa 07.04.2014, právoplatný dňa 23.04.2014, ktorého odsúdenie je síce podľa aktuálneho výpisu z registra trestov zahladené, avšak treba brať do úvahy, že výživné obžalovaný neplatil po dlhší čas a teda je splnený kvalifikačný predpoklad trestného činu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. Zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Obžalovaný spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s trestnou sadzbou 1 (jeden) až 5 (päť) rokov. Súd pri určení trestu prihliadol na zistenie jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd tak uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, ktorý považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, súd zaradil páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh obžalovaného na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.